

Я.О. Ковальчук, к.е.н., ст. викладач

Черкаський державний технологічний університет

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ

Інноваційні технології – це необхідне явище в сучасній освіті, яке дозволяє формувати свідомість і активність учнів та студентів. Інновації в освіті сьогодні стають важливим фактором самореалізації суспільства, забезпечують розвиток творчої особистості. Система освіти має резерви для культурного та духовного відродження та підготовки фахівців, здатних до творчої праці.

Сучасний тип розвитку суспільства ставить перед системою освіти цілий ряд принципово нових проблем, обумовлених політичними, соціально-економічними, світоглядними та іншими факторами, серед яких слід виділити необхідність підвищення якості життя та доступності освіти. Збільшення академічної мобільності, інтеграції у науково-освітній простір, створення оптимальних в економічному плані освітніх систем, підвищення рівня університетської корпоративності та підсилення зв'язків між різними рівнями освіти.

Одним з ефективних шляхів рішення цих проблем є інформатизація освіти. Вдосконалення технічних засобів комунікації призвело до значного прогресу в інформаційному обміні. Поява нових технологій, пов'язаних з розвитком комп'ютерних засобів та мереж комунікацій, дало можливість створити якісно нову інформаційно-освітнє середовище як основу для розвитку та вдосконалення системи освіти.

Завдання технології як науки є вплив сукупності закономірності з метою визначення та використання на практиці найбільш ефективних, послідовно виникаючих дій, які потребують менших витрат часу, матеріальних та інтелектуальних ресурсів для досягнення будь-якого результату.

Головною метою інноваційних технологій освіти є підготовка людини до життя у постійно змінному середовищі. Сутність такої освіти полягає у орієнтації навчального процесу на потенційні можливості людина та їх реалізацію. Освіта має розвивати механізм інноваційної діяльності, знаходити творчі способи вирішення життєво важливих проблем, сприяти перетворенню у норму та форму існування людини.

Оскільки традиційна освіта не в змозі задовольнити всезростаючий попит, постає питання модернізації системи освіти. Широкі можливості для адаптації освіти до нових умов відкриває сучасний рівень розвитку комп'ютерної техніки та програмного забезпечення. Тому виникає дистанційне навчання, як якісно новий вид навчання, що має свої переваги та покликане забезпечувати підвищення ефективності навчання.

В системі інтелектуальної освіти студентів дистанційні технології дозволяють підвищити якість освітнього процесу в підготовці на різних рівнях навчання, в певному об'ємі на основі модульного диференційованого підходу, а також при використанні традиційних освітніх технологій, виходячи з будь-якого початкового рівня знань. Ефективним і виправданим, при дистанційному режимі, є ознайомлення, вивчення, засвоєння теоретичного матеріалу, on-line обговорення тематичних тем, проведення проміжного тестування до початку виконання лабораторних та практичних робіт, можливість пересилання самих робіт, їх перевірка, надання коментарів при оцінюванні роботи, тестування на основі розроблених критеріях модульного оцінювання засвоєння знань.

Як показав досвід, для держави дистанційна освіта — достатньо недорога форма навчання. Середня оцінка світових освітніх систем показує, що дистанційна освіта обходиться на 50% дешевше за традиційні форми. Аналіз діяльності центрів дистанційної освіти показав, що витрати на підготовку фахівця, використовуючи дистанційної освіти, складають приблизно 60% від витрат на підготовку фахівців за денною формою. Проте, розкид вартості програм для студентів дуже широкий — від безкоштовних до достатньо дорогих, ціна яких складає декілька тисяч доларів. В кінці 1997 року в 107 країнах світу діяло близько 1000 навчальних закладів, що мають дистанційну форму навчання. Кількість тих, хто отримав вищу освіту, використовуючи таку форму навчання, в 1997 р. складала близько 50 млн. чоловік, в 2000 р. — 90 млн., за прогнозами в 2023 р. складатиме 120 млн. чоловік [1].

Вивчення досвіду впровадження дистанційної форми навчання в системи освіти різних країн дозволило виділити 10 основних мотиваційних причин, що використовуються навчальними закладами для організації системи дистанційної освіти. Перерахуємо їх в міру убування значущості:

1. Поліпшення якості навчання.
2. Потреба учнів у вдосконаленні знань/умінь.

3. Переваги нових педагогічних технологій.
4. Зростаючий попит на нову форму навчання.
5. Отримання доходів.
6. Можливість постійної взаємодії педагогів і учнів.
7. Необхідність виживання в інформаційному суспільстві.
8. Можливість скорочення витрат на реорганізацію освіти.
9. Наказ міністерства.
10. Зменшення штату адміністративного персоналу.

Важливе значення у впровадженні дистанційного навчання має Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 –2015 роки» [2]. Згадані вище офіційні документи повною мірою забезпечують упровадження дистанційної форми навчання в нашій країні, організацію якісної підготовки фахівців різних кваліфікаційних напрямів, у тому числі магістрів, які будуть конкурентоспроможними на сучасному ринку праці.

Список використаної літератури

1. Дистанційне навчання у вищих навчальних закладах України : [Інформаційні матеріали] / МОН України. – Хмельницький : ХНУ, 2007. – 50
2. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» від 9 січ. 2007 р. № 537-V [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=537-16>.